

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Rékási Róbert ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Egervári Éva jogtanácsos által képviselt alperes neve Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kirendeltsége alperes ellen helyi adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2007. szeptember 10-én kelt 12.K.27.130/2007/3. sorszámú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

### **í t é l e t e t :**

A Legfelsőbb Bíróság a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 12.K.27.130/2007/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 142.300 (száznegyvenkettőezer-háromszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

### **I n d o k o l á s**

A felperes 2005 évben 5 db terménytárolót vett használatba. Az adóhatóság felhívta a felperest a használatba vett építmények után építményadó bevallás benyújtására. A felperes e kötelezettségének nem tett eleget.

Az adóhatóság 2006. május 17-én tartott helyszíni ellenőrzés során az építmények hasznos alapterületét 7905 m<sup>2</sup>-ben határozta meg. Az első fokú adóhatóság ezt követően hozott határozatában 2006 évtől kezdődően kötelezte a felperest évenként 2.371.500 Ft építményadó megfizetésére, ezzel egyidejűleg 2006 évre 2.371.500 Ft építményadó előírását rendelte el.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 03-1862/2006. számú határozatában az első fokú határozatot helybenhagyta. Az alperes döntését a helyi adókról szóló 1990. C. törvény (továbbiakban Htv.) 11. § (1) bekezdésében, 12. § (1) bekezdésében, 13. § h) pontjában foglaltakra alapította. Határozatát azzal indokolta, hogy a felperes nem saját rendeltetésszerűen végzett

mezőgazdasági tevékenységével kapcsolatosan használja az építményt, hanem azt 2006. január 1-jétől közraktárként működteti. A közraktárban a felperes mások terményeit tárolja, így mentességre nem jogosult.

A felperes keresetében az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését és az első fokú adóhatóság új eljárásra kötelezését kérte. Azzal érvelt, hogy az alperes téves jogértelmezéssel hozta meg határozatát, mivel az adómentesség megilleti. Az építmény az ingatlan-nyilvántartási állapot szerint mezőgazdasági tevékenység céljára szolgál és azt, mint terménytárolót, ténylegesen ilyen jellegű tevékenységre használják. A jogszabály nem tiltja az építmény időleges bérbeadását, és nem írja elő azt sem, hogy a hasznosítás, a használatba adás kizárja az adómentességet.

A megyei bíróság a felperes keresetét elutasította, jogi álláspontja a következő volt:

A Htv. 13. § h) pontja alapján adómentességben azokat lehet részesíteni, akik növénytermesztésből élnek, ilyen gazdálkodást állandóan folyamatosan végeznek figyelembe véve a tevékenységre irányadó szakmai szempontokat és technológiai eljárásokat. Az alperes által jogszerűen megállapított tényállásból és a jogvita eldöntésére irányadó jogszabályokból következően a felperest 2006 évre az adómentesség nem illette meg, mivel az adókötelezettség szempontjából releváns időszakban az építményben nem végzett növénytermesztési tevékenységet.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte ennek, valamint az adóhatósági határozatoknak a hatályon kívül helyezését, kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát, vagy a megyei bíróság utasítását új eljárásra és új határozat hozatalára.

A felperes azzal érvelt, hogy az alperes és a megyei bíróság a Htv. 13. § h) pontjának téves értelmezésével és alkalmazásával hozta meg határozatát. Az adómentességnek ugyanis két együttes feltétele van: az adóalanynak növénytermesztési tevékenységet kell folytatnia, és a tulajdonában álló épületnek növénytermesztést szolgáló vagy azt kiszolgáló épületnek kell lennie, tehát a használat módja a növénytermesztést kell, hogy szolgálja. A perbeli esetben ezek megvalósultak, tehát az adómentesség megillette. Jogi álláspontjának alátámasztásaként hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság által BH 2006/305, illetve EBH 2004/1/1071 számon közzétett döntéseire.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a rendkívüli jogorvoslati eljárásban irányadónak tekintette, hogy a felperes az általa 2005-ben használatba vett építményeket 2006. január 1-jétől közraktárként, bérbeadás útján hasznosította.

A Legfelsőbb Bíróság közzétett határozatai 2000 illetve 2003 évre nézve, és az e perbelitől részben eltérő tényállású közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata alapján kerültek meghozatalra. A perbeli jogvita eldöntésére irányadó jogszabályokat a 2006 évben hatályos rendelkezések rögzítik, amelyeket az előző bekezdés szerinti tényállással egybevetve kell megítélni. Megjegyzi ugyanakkor a Legfelsőbb Bíróság, hogy már a 1071 számon közzétett határozatban is rámutatott arra, hogy a Htv. 13. § h) pontja szerinti adómentesség megállapításához szükséges feltételek együttes feltételek, és arra is, hogy nincs törvényi lehetőség az adómentesség szerinti törvényi szabályozás kiterjesztő értelmezésére.

A Htv. 13. § h) pontja szerinti adómentességre vonatkozó szabályokat a 2002. évi XLII. törvény 153. §-a állapította meg. E rendelkezés 2003. január 1-jétől hatályos, mely a következőket tartalmazza: „mentes az adó alól az ingatlan-nyilvántartási állapot szerint állattartásra vagy növénytermesztésre szolgáló épület vagy az állattartáshoz, növénytermesztéshez kapcsolódó tároló épület (pl. istálló, üvegház, terménytároló, magtár, műtrágyatároló), feltéve, hogy az épületet az adóalany rendeltetésszerűen állattartási, növénytermesztési tevékenységéhez kapcsolódóan használja”.

Az ismertetett jogszabályi rendelkezésből következően az adómentességnek alanyi oldalon az a feltétele, hogy a növénytermesztéssel foglalkozó adóalany az adott építményben saját maga végezzen növénytermesztéshez kapcsolódó tevékenységet.

A perbeli esetben a felperes az építményt bérbeadás útján közraktárként hasznosította, tehát a növénytermesztéshez kapcsolódó tárolási tevékenységet nem ő, hanem bérlője folytatta 2006 évben. Ennél fogva a Htv. 13. § h) pontja szerinti együttes feltételek közül az egyik az adóalany felperesnél nem állapítható meg. Az alperes tehát érdemi döntését a jogvita eldöntésére irányadó jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel törvényesen hozta meg. A felperes érvelésével ellentétben a jogvita eldöntése során anyagi jogszabály téves értelmezésére, alkalmazására nem került sor. Az alperes és a megyei bíróság határozata megfelel a jogszabályi rendelkezéseknek és az e tárgyban követett gyakorlatnak.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

*A pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.*

*A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésében, és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.*

*Budapest, 2008. november 27.*

***Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó  
bíró, Dr. Danziger Éva sk. bíró***